

12 Μαρτίου, 1996

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΡΠΑΛΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 197/95)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Ακυρωτική απόφαση — Συνέπειες — Επανεξέταση — Η περίπτωση επαναδιορισμού κατά την επανεξέταση του αυτού προσώπου που είχε και αρχικώς επιλεγεί και είχε επιπροσθέτως προαχθεί στην ανώτερη θέση την οποία και απώλεσε συνέπεια της ακύρωσης του διορισμού του στην κατώτερη θέση — Το τιθέμενο ζήτημα αποκατάστασης, του επαναδιορισθέντος με την επανεξέταση, στην ανώτερη θέση που απώλεσε — Οι προκύπτουσες δεσμεύσεις — Νομολογία και περιστάσεις στην κριθείσα περίπτωση.

5

10

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών σε Διευθυντές που όμως διενεργήθηκε μετά την ανακατάληψη από τα ενδιαφερόμενα μέρη της αμέσως προηγούμενης θέσης συνεπεία επανεξέτασης που ακολούθησε ακύρωση, η οποία ακύρωση ήταν και ο μόνος λόγος που τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν απωλέσει την επίδικη θέση στην οποία είχαν προαχθεί πριν εκδοθεί η ακυρωτική απόφαση.

15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20

Συμφωνεί και υιοθετεί τα όσα λέχθηκαν στην υπόθεση **Χατζηγηγορίου v. Κεντρικής Τράπεζας**. Επί πλέον, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, το Δικαστήριο συμφώνησε και με την εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση για τη δημιουργία δεδικασμένου όσον αφορά τον αιτητή και την προσβολή από αυτόν της προαγωγής

25

των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Διευθυντή, με βάση τα ισχύοντα κατά τον ουσιαστικό χρόνο. Ο αιτητής δεν μπορεί να επανέλθει επί του θέματος και να επιδιώξει για δεύτερη φορά την ακύρωση της προαγωγής των ίδιων ενδιαφερομένων μερών στην ίδια θέση, με τα ίδια δεδομένα, τη στιγμή μάλιστα που δεν άσκησε το δικαίωμά του για αμφισβήτηση με έφεση, των ήδη εκδοθεισών επί του θέματος αποφάσεων του Δικαστηρίου. 5

Το Δικαστήριο βρήκε επίσης ορθή, ενόψει των πιο πάνω καταλήξεών του, την εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση για έλλειψη εννόμου συμφέροντος εκ μέρους του αιτητή, αφού με την επίδικη απόφαση δε διαφοροποιήθηκαν τα συμφέροντά του, όπως τούτα διαμορφώθηκαν μετά την έκδοση των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις προσφυγές 490/92 και 491/92, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτιάσεις του για ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Διευθυντή. 10 15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ξενίδης και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (1994) 4 Α.Α.Δ. 2351,

Χατζηγηγορίου ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου (1994) 4 Α.Α.Δ. 2343.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής, με την οποία προάχθηκαν και ή αποκαταστάθηκαν στη θέση του Διευθυντή τα ενδιαφερόμενα μέρη αντί του Αιτητή. 30

Τ. Παπαδόπουλος και Σία, για τον Αιτητή.

Χ'Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση της καθ'ης η αίτηση Αρχής, η οποία περιέχεται στη γνωστοποίηση ημερομηνίας 19/12/94, με την οποία προάχθηκαν και/ή αποκαταστάθηκαν στη θέση Διευθυντή τα ενδιαφερόμενα μέρη 1) 40

Χριστόδουλος Δημητρίου και 2) Χρίστος Τσιάππας, αντί του αιτητή, είναι άκυρη.

5 Ο αιτητής προάχθηκε στο βαθμό Υποδιευθυντή Τεχνικού Προσωπικού της Αρχής από 1/11/82. Η προαγωγή του ακυρώθηκε επανειλημμένα από το Δικαστήριο, η τελευταία δε πράξη προαγωγής του μετά από επανεξέταση ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Ξενής Ξενίδης και Άλλοι ν. Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2351, έλαβε χώρα στις 13/12/94.

15 Τα ενδιαφερόμενα μέρη, που κατείχαν επίσης το βαθμό του Υποδιευθυντή είχαν στο μεταξύ προαχθεί στη θέση Διευθυντή από 8/5/92 και 13/4/92 αντίστοιχα. Εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών τόσο στο βαθμό του Υποδιευθυντή όσο και του Διευθυντή καταχωρήθηκαν προσφυγές. Ανάμεσα σ' αυτές, και οι προσφυγές 490/92 και 491/92, που καταχωρήθηκαν από τον αιτητή στην παρούσα προσφυγή εναντίον της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Διευθυντή. Οι πιο πάνω προσφυγές 20 του αιτητή απορρίφθηκαν από το Δικαστήριο στις 12/5/93 και 24/5/93 αντίστοιχα, οι δε προαγωγές των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό Διευθυντή επικυρώθηκαν.

25 Στις 29/11/94 εκδόθηκε η απόφαση στις προσφυγές που καταχωρήθηκαν εναντίον της προαγωγής, ανάμεσα σ' άλλους των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Υποδιευθυντή (Βλέπε *Ξενής Ξενίδης και Άλλοι ν. Α.ΤΗ.Κ.* (πιο πάνω)). Με την απόφαση του Δικαστηρίου ακυρώθηκε η προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Υποδιευθυντή. Ως αποτέλεσμα συμπαρασύρθηκε σε 30 ακυρότητα και η προαγωγή τους στο βαθμό του Διευθυντή.

35 Στις 9/12/94 συνήλθε το Συμβούλιο Προσωπικού προς το σκοπό επανεξέτασης του θέματος της πλήρωσης 2 από τις θέσεις Υποδιευθυντή που κενώθηκαν ως αποτέλεσμα της πιο πάνω ακυρωτικής απόφασης του Δικαστηρίου. Το Συμβούλιο Προσωπικού εισήγησε την πλήρωση των κενωθείσων θέσεων με την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών.

40 Στη συνέχεια προέβηκε σε σχετική εισήγηση και ο Γενικός Διευθυντής, ο οποίος εισηγήθηκε επίσης την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Υποδιευθυντή. Η εισήγησή του τελειώνει ως εξής:

“Εισηγούμαι, περαιτέρω, σε περίπτωση που θα αποφασιστεί η

προαγωγή των πιο πάνω υπαλλήλων στο βαθμό του Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών, όπως αποφασιστεί και η αποκατάσταση της προαγωγής τους στις θέσεις Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών και Διευθυντή Περιφερειακής Υπηρεσίας Λευκωσίας από τις 13/4/92 και 8/5/92 αντίστοιχα, θέσεις που κατείχαν μέχρι την έκδοση της ακυρωτικής αποφάσεως του Ανωτάτου Δικαστηρίου.” 5

Στις 13/12/94 συνήλθε το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής και αποφάσισε την προαγωγή των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Υποδιευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών, από 30/5/85. Στα πρακτικά της Αρχής αναφέρονται στη συνέχεια τα ακόλουθα: 10

“Περαιτέρω, το Συμβούλιο, αποφάσισε την αποκατάσταση της προαγωγής του κ. Χρίστου Τσιάππα στη θέση Διευθυντή Τεχνικών Υπηρεσιών από τις 13 Απριλίου, 1992 και του κ. Χριστόδουλου Δημητρίου (590) στη θέση Διευθυντή Περιφερειακής Υπηρεσίας Λευκωσίας από τις 8 Μαΐου, 1992, θέσεις που κατείχαν μέχρι την έκδοση της ακυρωτικής απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου και στις οποίες είχαν προαχθεί με βάση τις αποφάσεις του Συμβουλίου αρ. πρακτικού 63/92, συνεδρίαση αρ. 12/92 ημερομηνίας 11.4.1992 και αρ. πρακτικού 79/92, συνεδρίαση αρ. 15/92 ημερομηνίας 7.5.1992 αντίστοιχα.” 15 20

Ο αιτητής πληροφορήθηκε τις πιο πάνω ενέργειες της Αρχής με εγκύκλιο ημερομηνίας 19/12/94 και στις 24/2/95 καταχώρησε την παρούσα προσφυγή. 25

Ο αιτητής επιζητεί την ακύρωση της επίδικης απόφασης ισχυριζόμενος ότι δεν τηρήθηκε η διαδικασία που προδιαγράφεται από τους Κανονισμούς για προαγωγές και ότι δεν διενεργήθηκε η δέουσα έρευνα όσον αφορά το κρίσιμο νομικό και πραγματικό καθεστώς. 30

Ο δικηγόρος για την καθ’ης η αίτηση πρόβαλε προδικαστική ένσταση ότι η προσβαλλόμενη ενέργεια δεν συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, αλλά εκπλήρωση υποχρέωσης της Αρχής. Όπως είναι ο ισχυρισμός του, από τη στιγμή που η Αρχή επανεξέτασε το θέμα της πλήρωσης των κενωθεισών θέσεων Υποδιευθυντή και προήγαγε τα ενδιαφερόμενα μέρη, οι λόγοι ακυρότητας που αφορούσαν την προαγωγή τους στη θέση εκείνη εξέλειπαν και η Αρχή όφειλε να αποκαταστήσει τη θέση τους στην ιεραρχία της Αρχής. Επικαλέστηκε προς τούτο την υπόθεση *Χατζηγηγορίου ν. Κεντρικής Τράπεζας της Κύπρου* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2343. Υπέβαλε επί- 35 40

σης ότι η Αρχή δεν είχε, υπό τις περιστάσεις, ούτε υποχρέωση ούτε δικαίωμα να προβεί σε νέα κρίση και να αφαιρέσει κεκτημένα δικαιώματα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, χωρίς ακύρωση ή ανάκληση της πράξης προαγωγής τους στο βαθμό του Διευθυντή, δεδομένου ότι η προαγωγή τους στο βαθμό αυτό είχε επικυρωθεί από το Δικαστήριο. Ακόμη, είπε, και αν η Αρχή προέβαινε σε νέα κρίση με βάση τα δεδομένα του ουσιώδους χρόνου και με δεδομένες τις ήδη εκδοθείσες αποφάσεις στις υποθέσεις 490/92 και 491/92, θα έπρεπε να καταλήξει στα ίδια αποτελέσματα. Δεν μπορούσε η Αρχή, με βάση τα ίδια δεδομένα, να καταλήξει σε διάφορο αποτέλεσμα. Αυτό, ισχυρίστηκε, αφορά δεδικασμένο που δεσμεύει τους αιτητές. Ισχυρίστηκε, τέλος, ότι ο αιτητής στερείται εννόμου συμφέροντος, δεδομένου ότι τα συμφέροντά του δεν επηρεάστηκαν ή αλλοιώθηκαν από την επίδικη απόφαση σε σχέση με εκείνα που είχε αμέσως μετά την απόρριψη των προσφυγών του αρ. 490/92 και 491/92.

Πλην της υπόθεσης *Χατζηγηγορίου* (πιο πάνω) δεν έγινε αναφορά σε νομολογία επί του θέματος. Στην υπόθεση εκείνη, τα γεγονότα της οποίας προσομοιάζουν τα της παρούσας, με την εξαίρεση ότι σ' εκείνη την υπόθεση ο αιτητής δεν είχε προσβάλει την αρχική απόφαση για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Βοηθού Διευθυντή, ενώ ο αιτητής εδώ την πρόσβαλε μεν αλλά οι προσφυγές του απορρίφθηκαν, χωρίς να ασκήσει το δικαίωμά του για έφεση, λέχθηκαν τα ακόλουθα:

“Η διαδικασία επιλογής της ενδιαφερομένης, ως της καταλληλότερης υποψήφιας για τη θέση βοηθού διευθυντή, οδήγησε στην απόφαση της 17.7.92. Ο αιτητής δεν πρόσβαλε την απόφαση αυτή. Το Ανώτατο Δικαστήριο στην προσφυγή 88/90, εξέτασε και ήλεγξε τη νομιμότητα της απόφασης που αφορούσε μόνο την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση ανώτερου λειτουργού. Η επανεξέταση του θέματος από το διορίζον όργανο έγινε γι' αυτή τη θέση. Δεν μπορούσε να αφορά τη θέση βοηθού διευθυντή. Επειδή όμως ο διορισμός της ενδιαφερομένης στην κατώτερη θέση ακυρώθηκε, σαν φυσική συνέπεια εφαρμογής της γνωστής αρχής του διοικητικού δικαίου, συμπαρασύρθηκε και η προαγωγή της στην ανώτερη θέση, βοηθού διευθυντή. Και αυτό γιατί προαγωγή σημαίνει κατάληψη ανώτερης θέσης από κατώτερη.

Με την απόφαση του επαναδιορισμού της ενδιαφερομένης στη θέση ανώτερου λειτουργού, η αποκατάστασή της στην ανώτερη, βοηθού διευθυντή, ήταν αυτόματη. Και τούτο γιατί ήταν κεκτη-

μένο δικαίωμα που απέκτησε η ενδιαφερόμενη με την απόφαση επιλογής της γι' αυτή τη θέση στις 17.7.92. Δεν υπήρχε οποιοδήποτε περιθώριο εκδήλωσης άλλης βούλησης από το διοικητικό όργανο. Οι καθ'ων ήσαν υποχρεωμένοι να την αποκαταστήσουν στη θέση βοηθού διευθυντή. Συνεπώς, η αποκατάστασή της δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη.” 5

Συμφωνώ με τα όσα λέχθηκαν πιο πάνω και τα υιοθετώ. Επί πλέον, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, συμφωνώ και με την εισήγηση του δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση για τη δημιουργία δεδικασμένου όσον αφορά τον αιτητή και την προσβολή από αυτόν της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Διευθυντή, με βάση τα ισχύοντα κατά τον ουσιώδη χρόνο. Ο αιτητής δεν μπορεί να επανέλθει επί του θέματος και να επιδιώξει για δεύτερη φορά την ακύρωση της προαγωγής των ίδιων ενδιαφερομένων μερών στην ίδια θέση, με τα ίδια δεδομένα, τη στιγμή μάλιστα που δεν άσκησε το δικαίωμά του για αμφισβήτηση με έφεση, των ήδη εκδοθεισών επί του θέματος αποφάσεων του Δικαστηρίου. 10 15

Βρίσκω επίσης ορθή, ενόψει των πιο πάνω καταλήξεών μου, την εισήγηση του δικηγόρου της καθ'ης η αίτηση για έλλειψη εννόμου συμφέροντος εκ μέρους του αιτητή, αφού με την επίδικη απόφαση δεν διαφοροποιήθηκαν τα συμφέροντά του, όπως τούτα διαμορφώθηκαν μετά την έκδοση των αποφάσεων του Δικαστηρίου στις προσφυγές 490/92 και 491/92, με τις οποίες απορρίφθηκαν οι αιτιάσεις του για ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στο βαθμό του Διευθυντή. 20 25

Ως αποτέλεσμα, και για τους λόγους που εξήγησα, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 30

Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς
έξοδα.*